

От Палеца на свободата към Показалеца на истината

Неколкократно сменях умствените си нагласи да споделя мислите и съпреживяванията си с книгата „Палецът на свободата”. Със завладяваща и лежерно възприемащата се стилистика тя увлекателно и многотонално изобразява естествените за различни хора действия по не съвсем обичайния начин на изследване, а именно сливането с наложените на авторите обстоятелства. Точно това последно заседна в съзнанието ми, а и разбирането, че нищо повече не бих могъл да споделя от задълбочения и всеобхватен стил на разказа.

Връхлетяха ме въпросите: защо „палец на свободата” и какво изразява той? Мисля че Маги и Цветин са съзряли една закономерност: човешката ръка може почти изцяло да е видимата страна на мозъчната производителност в съчетание с подсъзнателната чувствителност. Помислете, вдигнатият или спуснат палец са били и са знаци за живот и смърт, одобрение или неодобрение. В случая вдигнатият палец на пътешествениците отразява квинтесенцията на реализираните им намерения. А именно – отхвърляне леснината на цивилизационното пътуване в името на споделеното придвижване с всички съпътстващи местния човек несгоди и опасности. Това двамата са реализирали съвсем съзнателно. Затова и повествованието им е толкова завладяващо и искрено. Това е и рубикона за преминаване от „палец на свободата” към показалец на истината. В техния разказ няма нищо измислено, преразказано или умишлено показано. То е съпричастно към тяхната физика и дух.

С преживяванията си доказват, че истината може да бъде дългообразно пъстра. Суровите бойци в реално време могат да бъдат и отговорни техни телоохранители в преминаването на пустини. Различни религиозни, понякога до смърт противопоставящи се хора, отдават гостоприемство на в незнайно какво вярващи чудаци. Свръхбогати и свръхбедни откъсват от себеусещането си по-големи или по-малки частици човешка съпричастност към себеподобния си. Да нахраниш някого – много и различни са мотивите им, но всички искат да съхранят живота такъв какъвто е. В заключение: много са пътуващите, много са и описанията на изброденото от тях. Уникалното в „Палецът на свободата” е, че това не е просто едно любопитно пътешествие, а сливането на почти абсолютната свобода с дълбокото и истинско опознаване на света. Всичко това е събрано в едно динамично, опознавателно и поднесено по интересен и завладяващ начин повествование. Чета го с искреното и неподправено любопитство на малко дете.

Колкото до пръстите – след двата споменати по-горе, следва още един – средният. Той също е овеществен израз на човешкия ум, но с друг знак и качество, но няма никакво място в пътешествието и неговото литературно отразяване. Нека това абсолютно негово пренебрежение е нашият дар за често използващите го в ежедневието. Категорично остава извън корицата на „Палецът на свободата”. Прочетете, преживейте и ще се убедите сами.